

OV KSČM DOMAŽLICE

PÁR SLOV (BYŤ NA VÍCE ŘÁDEK)

Vratislav Vyhlídka, spisovatel, Facebook

Rozhodl jsem se napsat něco pro zamyšlení nad tím, proč žijeme v takovém marasmu, v jakém žijeme. Pravda je taková, že každý má takovou vládu, jakou si zaslouží. Kdo mlčí, tomu může vládnout vůl. Kdo se bojí, tomu může vládnout kat, i kdyby to byl jen neduživý chlapík a byl na to úplně sám. Kdo dovolí, aby zahraniční vláda někde v Bruselu diktovala v jeho zemi, co chce, nemůže se divit, že jeho vlast je znásilňována. Kdo ztratí národní povědomí, uvidí možná ještě za svého života konec národa svých otců/dědů a jeho děti budou druhořadými občany, jako to poznali Češi a Slováci za Rakouska-Uherska. Mám pravdu?

Mnoho lidí, kteří byli vychováni ve "starém světě", kde se na prospěch republiky hledělo (ať už mám na mysli socialistickou éru, nebo dobu první republiky), pořád žijí duchem ve světě, který už dávno neexistuje. Prostě ty hodnoty, o nichž pořád podvědomě míníme, že pořád žijí, už dávno nejsou. Vysvětlím: ať byli komunisté jakkoli v některých věcech za éry socialismu nerozumní (uzavřené hranice atd.), pořád jim šlo o rozkvet republiky. Ať si naopak myslíme o prezidentu Benešovi a jeho vládě cokoli (ano, stříleli do dělníků a podporovali bohatou buržoazii), pořád se snažili o prospěch vlasti jako celku (byť vystupovali ve prospěch českých průmyslníků, velkostatkářů a bankéřů - zjednodušeně řečeno). Oni si pamatovali, co to znamenalo žít pod cizím jařmem, pod rakouským karabáčem. Takže pojem "vlast" něco znamenal, svobodná republika bylo něco vytouženého... Pro nás dnes to je už "samozřejmost", ačkoli brzo český stát už samozřejmostí být nemusí (když se smáznou hranice a vznikne evropský superstát). Tohle mnoho z nás cítí.

Tužit něco však ještě neznamená proti tomu bojovat. Každý, kdo tohle čte, je podle mého uvědomělým člověkem, protože to našel tam, kam jsem to připíchl - a sem chodí většinou jen lidé, co mají svůj názor a vědí, co se kolem nich děje. Každý, jak tady sedíme, si říkáme: "Co mohu zvládnout sám?" To je pravda, samostatně nezvládneme nic. Nikdo z nás nemá ani v nejmenším prostředky, abychom to změnili - revoltující jedinci se rovnají ve výsledku výkřiku do tmy. Cítíte to stejně? Určitě ano, nebo podobně. Dobře, tak co vlastně můžeme dělat? Odpověď je snadná: poctiví a pracovití lidé, kterým jde o spravedlivou věc, by měli mít oporu VŽDY v komunistické straně. Nechci se hádat, proto píšu MĚLI BY MÍT. Otázka: Proč ji nemají?

Říkám si, kde byli komunisté, když se k nám začali valit uprchlíci? Kde byli, když frajer vystřelil kuličkovou na prezidenta Klause? Kde byli při každé větší příležitosti, kdy mohli něco říct a vyjít do ulic? Odpovím si sám: v poslanecké sněmovně, v senátu a evropském parlamentu, kde dělali "politiku", nebo na svých interních sezeních, kde probírali teorii, nebo seděli někde v dozorčí radě za nějaké město, nebo za kraj, kde sedí na židli. POZOR, teď nemluvíme o běžných "řadových" členech strany. To jsou lidé, jako jsem já, kteří se jen mohou přidat, když ti nahoře něco zorganizují. A hodně by se jich přidalo, kdyby byla vyhlášena nějaká obrovská akce a směrem dolů, až do základních organizací, by šla výzva na to, aby se zaplnily v Praze ulice...

Jenže taková výzva se nekonala. Nikdo neřekl: "Pojďme ven do ulic, všichni, ať už se na to nemusíme dívat!" Ruku na srdce - kolik z vás dostalo výzvu, aby se účastnili nějaké takové akce? Aby jste s sebou vzali kolegy, děcka, kamarády? Prostě si jít zakřičet, že takhle s námi zacházet nebudou? Těch pár impotentních akcí, které jsou vždycky pro "aktivnější skupiny", nebo pro pár soudruhů nahoře, aby se "ukázali na veřejnosti", to není masová věc, to je parodie na to, co komunistické a levicově orientované hnutí spravedlivých lidí dokáže. Hele, kolikrát soudruhy napadlo, že by mohli podpořit třeba ty, co brojí proti vlně imigrantů? Kolikrát se řeklo, že půjdou podpořit třeba lidi, co pracují v obchodních řetězcích za mizerné peníze, jsou tam neplacené přesčasy a zachází se s nimi často, jako s otroky? Nebo podpořit dělníky tam, kde se jim žije opravdu blbě? Víte, dělat spolu

s kapitalisty "politiku", to je hezké. Ale vyděli jste poslední předvolební průzkum preferencí? No, na to, že žijeme v takovém srabu, je cca 9 procent komunistů opravdu nářez!

Nespokojenost a beznaděj mezi lidmi stoupá, ale kdy máme možnost ji uvolnit? Na prvního máje, kdy se rozdělí sejdeme, abychom poslouchali projevy těch, jimž kynou z levicové politiky zadky? Na slavnosti Haló novin, kam přijde pár pražských soudruhů a přijedou nějací z "venkova"? Kdo dal jasný organizační pokyn: "Kamarádi, pojedte všichni, ať nás slyší až na Hradě!?" Hrát si na šedivé myšky, nebýt moc vidět a slyšet, aby někdo na mne nemohl ukázat prstem a já bych následně přišel o korytka ve sněmovně, to není komunistické! Kdo mi bude tvrdit opak, ať dojde ke hrobu Žukova, nebo k památníku Rudoarmějců, a vypráví to tam, aby se cítil alespoň na chvíli trapně! Komunistické hnutí je masové, musí mít ve svých vůdcích oporu, musí věřit a řvát, jinak to není komunistické hnutí, ale parodie na něj. A těch novodobých otroků, nevolníků a poddaných je všude kolem mrak, tak jak je možné, že má KSČM jen 9 procent podporu? A nikdo mi snad nebude tvrdit, že ve volbách to bude o mnoho víc. I kdyby to bylo 13 procent, tak těch utlačovaných a zbídačených, lidí bez budoucnosti, nebo těch, co "do toho vidí" a nelíbí se jim to, je pořád nějakých 80 procent, ne?

Zase se ozve určitě někdo, kdo mi řekne, že jsem "antikomunista", že ani nemám legitmu, tak ať jdu do háje. Odpovím dopředu: Komunistou se člověk nestává vstupem do komunistické strany a ne každý člen komunistické strany je komunista! Já nevstoupil nikdy, protože mne KSČM nereprezentuje. Její vedení považuji za "ropuchy na prameni". Miluju chvíle, kdy mohu být s běžnými řadovými straníky, protože "to jsem mezi svými". Ale pozvracel bych se, kdybych měl táhnout za jeden provaz s těmi, co si dali nálepkou a každého, kdo má jiný názor, označí za kacíře. Mistra Jana Husa přece také církevní sněm označil za heretika, přičemž to byl lepší kněz, než oni všichni dohromady. Prostě měli moc to udělat, aby mlčel. Kolik poctivých komunistů se bojí, aby nedopadli stejně? Takoví muži, jako byli Che Guevara, Chávez, Lenin, Koněv atd., ti by se z našich představitelů rovněž pozvraceli a nám by řekli, jestli jsme normální, když máme impotentní vedení. Je přece tak snadné zorganizovat v ulicích pořádnou akci, pokud se vsadí na "lidskou strunu", když se řekne jasně "TEĎ!", nejen se napíše pozvánka do Haló novin, nebo tak něco... Jenže to by se muselo chtít. A když se nechce nahoře, nebo když tam není dost odvahy, či když je tam naopak chuť ještě chvíli parazitovat a nebýt viděn, to je to potom zatraceně složité i dole...

Pravice je dokonale organizovaná. Levice je roztržštěná a nemá chuť se "do toho dát". Pravice to má snadný - stačí udržovat kontakty na správné lidi z byznysu a potom si dát na předvolební plakát Jágra, nebo Bílou. Levice se musí víc snažit, aby ji lidé pochopili. Sám si říkám, zda budu v příštích volbách volit KSČM, jestli je to správná volba. Papaláše ve sněmovně, kteří se "vezou", to nepotřebuju. To spíš budu volit ty radikály, co se snaží vlast ochránit před imigranty a demonstrují jako protřzení. Nesouhlasím sice s tím, jaké názory mají třeba dál, ale alespoň něco dělají. Mluvit ve frázích, teoretizovat a hrát mrtvého brouka, to není to, čemu bych fandil. A zase říkám: Je nás tolik, ale selhává něco nahoře. Byli jsme prodáni, kamarádi.

Rád si stahuji mezi přátele levicově orientované lidi, nebo prostě lidi, co mají nějakou vizi. Nikdy se nehádáme, občas si píšeme. Divili byste se, kolik je tu těch, co jsou "pravičáci", ale vyznávají stejné hodnoty, jako my, "levičáci". Já bych si chtěl jít zakřičet s ostatními před Hrad, kdyby nás někdo povolal. A šlo by takových hodně - třeba příznivci p. Okamury. Já tomu politikovi sice nevěřím, ale jeho následovníci jsou poctiví lidé, kterým o něco jde. Dokážu si představit, že bychom rozvinuli transparenty proti válce, nebo proti diktátu z Bruselu, nebo proti čemukoli z tolika společných bodů našich zájmů, pak si došli na pivo a klobásu a ve volbách bychom volili každý podle svého. Bylo by to tak snadné, kdyby tohle někdo chtěl zorganizovat. Dnes, zítra, za týden, za měsíc znovu. Komunisté mají být hnací silou změny, není tomu tak?

No, hodně lidí mi občas napíše. Někdy sleduji diskuze na různých skupinách a nevměšuji se. Když mám co říct, napíšu za sebe. Mrzí mne, že mi klučina napíše, jak na krajské konferenci byl zase trochu hín z toho, že se někdo někde školí v "marxismu-leninismu", aby mohl používat otřepané fráze, a jak strana láká mladé na funkce v komunální politice. Tohle není komunistický styl, jaké vůdce potom můžeme mít?! Jaký typ člověka bude na tohle slyšet? Stejný, jako tam už sedí! Vrána k vráně sedá, jak se říká, tak není divu, že ti, co na socialistické myšlenky parazitují, lákají do strany sobě podobné. A to je špatné. Fasicnuje mne dění kolem osoby Pavla Josífka - jo, Pája je dost "drsný", ale zeptal se někdo sám sebe, proč tak jde po KSČM? Zamyslel se někdo nad tím, co se mu

nelíbí? Mně se to také nelíbí, když čtu, co jsou ti kteří soudruzi ochotni udělat, v čem podnikají! Pavel vystrčil hlavu a pár aparátčků mu ji chce "useknout". Proč? Vždyť má svým způsobem pravdu! Kdo se nepostaví proti nepravostem ve vlastních řadách, to není komunista, to je úředník, řekl bych. Všechny živé organismy musejí růst, musejí se vyvíjet - komunistická organizace by měla být živým organismem, pokud není ve vedení někdo, komu to tak vyhovuje. A pak se ptám: Proč my dole dovlíme, aby to bylo jako v Orwellově Farmě zvířat? Všechna zvířata jsou si rovna, ale některá jsou si rovnější? Potom se nedivme, že naši vůdci a naše myšlenky nikoho neosloví, protože si říkají: "Kážou vodu, ale pijí víno!"

Ovšem zpátky. Znáám spoustu těch, kteří jsou "dobří komunisté", mám je rád. Hodně z nich mne považuje za "divočáka", mně na nich taky pár věcí třeba nesedí, ale jsou to lidé, kteří neškodí. Jsou slušní, nevyjíždí, nehrozí, ani mi nenadávají za to, že jsem kritikem toho, co se mi nelíbí. Často jen říkám na plnou hubu to, co si oni myslí, alespoň částečně. Nebo prostě neupírají tomu druhému právo na názor. Nikdy jsem KSČM o korunky nežádal. Moje knihy vydává kapitalistické nakladatelství, píšou o nich kapitalistické noviny. Nikdo z ÚV mi nedal ani desetník, který bych stejně nepřijal - jsem hrdý člověk, co si zakládá na vlastní cti. Ale píšu pro lidi, čtenář mne musí najít, a KSČM s 50 tisíci členy a desítkami tisíc sympatizantů by mi mohla krásně pomoci, abych byl "vidět". Není druhý autor v ČR, který by psal válečné romány a pronikl do běžné distribuce, když si jeho hrdinové říkají "soudruhu poručíku". A reakce strany? Nula, nula nic. Prostě nechali román být, přestože by mohl kdejaký děda dát knihu přečíst třeba vnukovi a ten by se ho potom musel zeptat: "Dědo, a takhle to tam skutečně bylo?", nebo "Dědo, já jsem v šoku, jak zacházeli s komunisty! Nebojíš se?" A to by mohlo vést k zajímavé diskusi na téma, co to znamená socialismus a že "my se nebojíme", protože myšlenka spravedlnosti je větší než jeden člověk.

Víte, my jsme teď jako levicoví autoři mimo okruh straníků pomalu jako za doby národního obrození. Můžeme psát o slavných chvílích národa, jako to dělal Jirásek, můžeme vnést do příběhu poučení, co se týče třídního boje. Populární formou můžeme říct to, co má být řečeno. A když se ale obrátíš na soudruha nahoře, jestli by ti nevěnoval článek o knize, dozvíš se, že mu A) nemám tykat (to považují u komunistů za samozřejmost) a B) ať si jdu dělat PR třeba k ODS. No, to je odpověď od komunisty, když držím v ruce román o hrdinech, co šli do Španělska bojovat proti fašistům.) A potom se nemůžeme divit, že se cítíme osamělí ve svém boji, ačkoli cíle bychom měli mít stejné.)

Takže já jsem se zařekl, že napříště budu komunikovat jedině s řadovými soudruhy ze základních, okresních, nebo krajských organizací. Čím více, tím sice více másla na hlavě, ale snad "sousedsky" nebudou chtít, abych jim říkal pomalu "soudruhu předsedo, velkomožný pane". Sice jsem zjistil, že ÚV KSČM pro mne jako levicového spisovatele nehne ani prstem, ovšem téma nezměním. Je pořád dost kapitalistických institucí, které nikoli kvůli ideologii, ale prostě kvůli trhu, dostanou mé knihy k levicovému čtenáři, ač to bude cesta složitější. Protože mezi "soudruhy nahoře" vládne kromě touhy po mamonu i závist - nemají rádi, když národ dokáže oslovit někdo jiný, než jen oni a jimi vybraní... Něco bychom možná měli změnit, co říkáte? Začít tím, že v tom květnu na sjezdu padne nějaké důležité rozhodnutí. Že někdo začne něco trochu organizovat, že nám zase narostou zuby. A že se nebudeme hádat, zbavíme se plev, semkneme se a nebudeme si házet ze závisti klacky pod nohy. Abych se nemusel jako "komunista" cítit osamělě, zrazeně a aby se nějaký soudruh nahoře nebál a nerozzlobil, když mne pozve základní organizace na debatu, dáme si čaj a promluvíme si o PRAVÉ odvážné levici.